PLAIURI SĂCELENE

Revistă de atitudini și probleme săcelene.
REDACTOR:
VICTOR TUDORAN.

Anul II.

Trecem pragul unui an nou de existență. Încrezători în steaua strălucitoare a „plaiurilor săcelene", păşim — cu acest număr — pe calea necunoscută şi ademenitoare a anului al doilea din viața revistei noastre dragi.

Am zis ademenitoare? Da, ademenitoare ca un parfum de viorele la început de primăvară, căci numai acel ce se 'nfrățește cu slova, știe cu câtă bucurie e privit fiecare număr din revistă, ieşit proaspăt de subt teascurile tipografiei. Şi-odată numărul apărut, gândul la noul număr ce urmează să-l scoți peste puțin, te preocupă intens. Numărul odată expediat, nu-ți mai aparține. El este al sutelor de cititori care îl critică, îl aprobă sau îl așează frumos în bibliotecă. Incepi să 'ndrăgeşti numărul ce va veni şi pe care l-ai vrea mai bine redactat şi întocmit, decât cel apărut.

Şi cu fiecare număr nou tipărit, pătrunzi parcă mai adânc în vreme şi în existența necunoscută şi ademenitoare a revistei. Iar cine a'ndrăgit odată această luptă continuă, îi va fi prieten credincios toată viața.

*

Pentru viitor ne vom păstra lozinca de atitudine hotărîtă, luptă cinstită şi desbatere obiectivă a tuturor problemelor de interes săcelean, pentru a putea contribui astfel la ridicarea culturală a săcelenilor şi a satelor mocăneşti.

Faptul că am fost încurajați de adevărații săceleni, ne-a dovedit cu prisosință că revista e necesară şi nu ne îndoim că şi restul de peste 300 cititori, cari au primit revista un an de zile, îşi vor achita abonamentul, oferindu-ne astfel posibilitatea de a le trimite o revistă bine tipărită şi cu colaborări alese.

Transmitem pe această cale viile noastre mulțumiri, tuturor celor cari au sprijinit acțiunea revistei noastre, fie el abonatul modest de 30 lei, fie săceleanul înlesnit, care ne-a trimis suma cu mult mai mare decât valoarea unui abonament.

Pe toți îi asigurăm că vom căuta să muncim desinteresat, pentru a merita încrederea acordată şi duce la realizare speranțele puse în noi.

„Plaiuri Săcelene".

Anul II. Nr. 1—2. **Ianuarie-Februarie 1935.**

4 lei

Plaiuri Săcelene

Revistă de atitudini și probleme săcelene.

Redactor:
VICTOR TUDORAN.

Secretar de redacție: *Ioan G. Tocitu.*

Administrația: *Mihai I. Tepșan.*

Colaboratorii revistei: Nichita Bucurescu, Anghel Conduleț, Ion Crisbășanu, Victor Ion Critu, Gigi Deleanu, Gheorghe Dragoș, Horia Ghiea, Octavian Gomoiu, Vasile Ivan, Victor Jinga, Ion Al. Bran-Lemeny, Ion Moisiu, Nicolae G. Moisiu, George Moroianu, George M. Petrescu, Zenovie Popovici, Violeta Rusu-Tibreanu, Al. Stroe-Militaru, Mihai I. Tepșan, Victor Tudoran.

Memento:

După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi vă va face plăcere, fiindcă vă reamintește locuri scumpe vouă sau părinților voștri. — *p. s.* —

— 15. II. 1200 ex. —

Revista noastră se desface în toată țara și în Capitală, prin ***Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"***
București I., Str. Carol I. No. 26.

SPRE ȘTIINȚĂ.

** Rugăm insistent revistele și ziarele din țară a răspunde schimbului nostru.*

** Toate cărțile, revistele și ziarele primite la redacție, vor fi amintite la bibliografie, așteptând din partea tuturor, același tratament cinstit și literar.*

** In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție.*

** In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile technicei tipografice, fără nici-o altă considerație.*

** Domnii cari nu sunt abonați și retin* ***primul*** *număr trimis de noi, se consideră abonați pe întreg anul.*

** Le-am fi foarte recunoscători tuturor celor care ne-ar indica printr'o carte poștală, adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origină săceleană.*

** Rugăm pe toți publiciștii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele și gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne ușura astfel, redactarea rubricei* ***„Ecouri din..."***

REDACȚIA *și* *ADMINISTRAȚIA*

SATULUNG-SĂCELE (jud. Brașov)
Șoseaua Regele Ferdinand No. 670.

Anul II. Nr. 1—2. Ianuarie-Februarie 1935.

Plaiuri Săcelene

revistă şi atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:
VICTOR TUDORAN.

a p a r e l u n a r.

Misiunea tineretului săcelean.

Nimeni nu se gândeşte a tăgădui folosul ce rezultă din înlocuirea forţelor uzate cu cele proaspete.

Nicolae Iorga.

Nu ne-am fi gândit niciodată să tratăm o problemă aşa de importantă pentru noi Săcelenii, dacă o afirmare puternică nu ne-ar fi întărit convingerile ce ne făcusem treptat, despre misiunea tineretului în general şi mai ales despre adevărata misiune a tineretului săcelean.

Dar să precizăm. In discursul impresionant al M. S. Regelui Carol II., cu ocazia serbării Anului Nou, în faţa guvernului si a distinşilor oaspeţi, Majestatea Sa a afirmat: **„Am ajuns în zile în care metodele vechi nu mai merg, va trebui găsit ceva nou...“**

„Un spirit nou va trebui să bântuie această ţară, un spirit în care dragostea de economie adevărată şi dragostea de muncă, va trebui să stea la baza oricărei acţiuni şi oricărei creaţiuni“.

Inaltul înţeles al cuvintelor regale este pur şi simplu un apel pentru promovarea la conducere a tineretului capabil.

Desigur politicianii mai vârstnici privesc cu ochi răi afirmarea tineretului, văzându-se siliţi a părăsi locurile în care se simţeau foarte bine. Dar accentuăm, nu este vorba numai de ramura politică, ci şi de celelalte ramuri, ca: socială, economică şi culturală.

Deci, *„un spirit nou“* în această ţară, nu poate să l aducă decât numai tineretul, acel tineret care se ţine în pas cu mersul vremii şi cu transformările timpului.

Şi ori cât va fi împiedecat acest tineret să se afirme, „spiritul nou“ aşa cum înţeleptul nostru rege a lăsat să se'nţeleagă, va fi adus tot de tineret în ciuda tuturor socotelilor făcute de generaţia bătrână.

*

Să revenim acum la tineretul săcelean şi să căutăm a lămuri puţin misiunea lui.

In paginile acestei reviste, un distins colaborator al nostru, a scris cândva: *„La Săcele ne-au năpădit copiii cu vorbe urâte, tineret necuviincios, tineret prin cârciumi bând şi jucând cărţi, tineret hoinărind noptile, nerespectuoşi faţă de părinţi, lipsiţi de disciplina sufletească şi a muncii“*. Aceasta ar fi caracterizarea unei bune părţi a tineretului.

Ne veţi întreba, şi pe bună dreptate: *„Care este misiunea noastră a tineretului intelectual, care nu putem aspira să ajungem cumva şi cândva deputaţi“ ?*

Misiunea tineretului săcelean este una şi singură, **aceea de a ridica Săcelele.**

Poţi să-ţi ridici satul sau regiunea ta, fără să fi deputat ori senator.

Cum? Iată! Fiind bun cetăţean şi căutând să lucrezi cu cinste şi adevăr, să fi exemplu de muncă şi devotament pentru o idee, să ştii să respecţi munca altora, să te interesezi de îmbunătăţirile satului tău şi când ai ocazia să fi în situaţii sociale de conducere, să faci dovadă deplină că ai adus cu tine un *curent nou* de viaţă.

Numai astfel acel *„spirit nou“* de care ne-a amintit cuvântarea regală va pătrunde în ţara întreagă şi cu cât el va pătrunde mai de jos în sus — adică dela sate spre oraşe şi spre capitală — cu atât va fi mai bine.

Deci cu un cuvânt, să faci mai întâiu politica satului tău. Orice acţiune politică, economică sau culturală, bazată pe *„dragostea de muncă“*, fără nici un interes material la mijloc, contribuie la realizarea acelui *„spirit nou“* preconizat de M. S. Carol II.

Faţă de înţelepciunea moderată şi totuşi aparentă a bătrânilor, cari au rămas în urmă de căruţa progresului, tineretul săcelean este dator să lupte cu armele ce îi stau la îndemnă oricând şi cari pot fi: puterea lui de muncă, idealismul şi o mai uşoară înţelegere a viitorului. Insuşi — după cum aţi văzut — nici Dl. Nicolae Iorga nu tăgăduieşte folosul înlocuirii bătrânilor cu tineri, dar aceştia din urmă să e animaţi de acel spirit nou.

Iar dacă ar veni cineva să ne spuie că tineretul săcelean *nu există* sau *că nu se poate afirma*, i-am striga în faţă că minte.

Ceiace îi lipseşte tineretului săcelean, pentru a se putea afirma impunător, ordonat şi conştiincios, este *idealismul total* sau cu alte cuvinte *dragostea de muncă* fără interes personal.

Şi dacă această dragoste de muncă lipseşte *azi*, se datoreşte în bună parte generaţiei bătrâne, care nu a vrut să înţeleagă tineretul din vreme, ci numai după ce acesta a luptat unit şi din greu.

Credem totuşi într'o revenire curândă a acestui tineret săcelean.

Victor Tudoran.

Interior.

Pot să mă scufund în uitare ca într'un fotoliu,
Intre pianine oboseala m'a aşteaptat,
Tic-tacul ceasornicelor e grav şi înnoptat
Oglinzile largi şi reci, cu ape de doliu.

Am început aci de mult, o simfonie
In care numai tăcerile vorbeau....
Crini negri în clipe se rupeau....
Azi, umbra saloanelor mă prinde, viorie.

De sigur că Domnul s'a prăbuşit către astre,
Dar acum pătrunde luna monoton,
Şi luminează inutil blazon,
Cadranele visului albastre.

Horia Ghiea.

Despre disciplină în educaţie.

In general scopul educaţiei este de a forma oameni întregi, a căror viaţă individuală să se armonizeze cu cea socială, din care ei fac parte. Deci ea va avea în vedere, nu atât desvoltarea intelectuală a copilului, ci mai ales desvoltarea sa morală. Nu prea mulţi învăţaţi, ci caractere alese!

Unul din mijloacele esenţiale pentru formarea caracterului este disciplina. Se va vedea din expunere, ce înţeleg printr'o adevărată disciplină.

Deoarece cuvântul şi ideia de disciplină ocupă un loc însemnat mai ales în viaţa militară, să vedem ce înţeles şi ce aplicaţie are în acest domeniu.

Se cunoaşte de toată lumea de ce reputaţie şi administraţie se bucură disciplina prusiană. Ea constă într'o supunere oarbă, nelimitată, astfel că individul se reduce la un element, care nu înseamnă nimic prin el însuşi ci numai prin massa colectivă. Deci o disciplină automată prin excelenţă.

Vă închipuiţi care a fost surprinderea unui ofiţer german crescut în această şcoală, când a văzut vădita lipsă de disciplină la armata franceză. Atunci când se făcea apelul, soldaţii veniau pe rând în voie, iar atunci când se striga „drepţi" ei continuau totuşi să mai mişte. Totuşi în timpul luptelor ordinea şi eroismul armatei franceze n'au fost întru nimic mai prejos de acelea ale armatei germane. Cred că este caracteristică întâmplarea următoare povestită mie de o rudă ce şi-a făcut studiile militare în Germania:

„Era ordin să se ude grădina cazărmii în fiecare zi. Pentrucă plouase însă, ofiţerul de serviciu din ziua aceea a suspendat această măsură". El a fost pedepsit totuşi de colonel pentrucă nu executase ordinul".

Cred că este destul de lămurit că disciplina adevărată nu poate fi nici automată şi nici mecanică. Ea nu trebue să fie în contradicţie cu raţiunea şi cu demnitatea omenească.

S'ar părea că este greu să împăcăm două nevoi absolut opuse vieţii omeneşti: nevoia de supunere cerută de ordinea socială şi nevoia de libertate, cerută de fiinţa noastră individuală.

Înţelegerea însă se poate stabili. Cel care a încercat-o cu succes (pedagogul german Förster) ne arată că există o disciplină voluntară.

Ordinea poate să existe fără să fie impusă prin constrângere externă. Ea poate şi trebue să pornească din adâncul nostru sufletesc, nu din frica pedepsei. Constrângerea externă aduce aproape totdeauna nemulţumiri în sufletul omului.

Spre a o înlătura, individul trebue să se obişnuiască a se disciplina el singur. Cele mai multe fapte rele, împotriva moralei şi a ordinei le făptueşte omul ascultând numai de simţurile sale.

Pentru a le înlătura trebue să facem ca simţurile să se supună spiritului.

Această este biruinţa cea mai mare a unui om.

J. J. Rousseau, care a fost nu numai mare literat şi filozof, dar şi educator, a pus ca principiu în educaţie, libera desvoltare a individului şi respectul educatorului pentru individualitatea copilului. S'ar părea însă că desvoltării individualităţii se opun principiul disciplinei, mai ales că nici noi nu putem admite ca şi J. J. Rousseau că toţi oamenii se nasc buni.

Dacă însă individul reuşeşte să-şi supună simţurile spiritului, el nu va putea contraveni niciodată ordinei sociale. Şi pentrucă vorbim de Rousseau este interesant de amintit părerea sa asupra pedepselor.

Ştim că se practică de obicei sistemul pedepselor voluntare, impuse de educator. Rousseau susţine pedepse naturale, de pildă: un copil se apropie

de foc; pedeapsa naturală va fi durerea suferită. Sau, înviţi pe copil la plimbare, nu este gata la ora fixată, atunci îl laşi acasă.

Unul dintre educatorii, cari a luptat împotriva disciplinei mecanice a fost Pestalozzi. El spunea că această disciplină este un dresaj, care trebue aplicat numai la animale.

Carlyle a numit acest sistem metoda zgărzii. Dacă omul face totul numai prin constrângere, atunci când va fi singur cine îi va mai da directiva adevărată? Şcoala şi familia conduc numai o anumită epocă din viaţa de copil, — apoi acesta rămâne singur — tocmai la această epocă trebue să ne gândim noi.

Dacă, copilul face o faptă rea, trebue să-l convingem că ea păgubeşte şi lui ca individ precum şi societăţii. Această convingere il poate feri de a face o nouă faptă rea, mai mult decât pedeapsa severă a bătăii.

In ultimul caz în sufletul lui rămâne numai un sentiment de aversiune faţă de educator. Cea mai bună cale de urmat şi în această materie va fi aceea de a ţine calea de mijloc.

Citez aci în acest sens cuvintele lui Förster. „Trebue să fim la o egală depărtare de americanism, ce face un idol din libertatea individuală şi disciplina prusiană, care nu este altceva decât o poliţie".

Pentru a se exercita această libertate a copiilor şi a fi controlată în acelaş timp, cred că s'ar putea încerca şi la noi următoarele sisteme:

1) Acela al self-gouvernament-ului adică al autonomiei. Şcolarii singuri au grije de disciplina lor. Ea trebue totuşi supravegheată de educator.

2) Şcoalele-cetăţi, care au adunările lor, îşi fac singure legi, îşi aleg reprezentanţii, judecători, inspectori. Ei pot da pedepse confirmate de profesor, de exemplu: avertisment, excludere dela jocuri, învăţare pe de rost, etc. In America şi Elveţia se aplică excelent aceste sisteme.

In rezumat sunt de părere că trebue înlăturată disciplina rigidă şi automată, care produce mecanisme şi înlocuită sau cel puţin complectată cu o disciplină voluntară, care produce, întregi personalităţi utile societăţii.

Aplicând acest sistem, totdeauna mijloacele noastre vor fi preventive iar nu regresive. Astfel vom putea preveni răul şi nu vom mai fi siliţi să-l sancţionăm.

George M. Petrescu.

□□

EPIGRAME:

lui ***Victor Tudoran,***

care a voit să fie poet, mi-a făcut o epigramă şi apoi s'a operat de apendicită.

Chica asta, — dac'o port,
A crescut fără efort;
Dar talentul, scump amic,
Tu îl storci... din apendic.

Ion Crisbăşanu.

lui ***Ion Crisbăşanu,***

ce nu şi-a făcut operaţia, dar care afirmă că talentul „se stoarce" din apendic!

Ca dovadă că talentul
In apendice-i absent,
Epigrama dumitale
E lipsită de talent!

Victor Tudoran.

O inițiativă frumoasă: balul mocănesc.

In neastâmpărul pentru înfăptuirea de lucruri bune și sănătoase pentru cei rămași pe meleagurile săcelene, la Cluj, acolo departe, în mintea meritoșilor fii ai satelor noastre — *V. Jinga* și *Gh. Dragaș* — a încolțit gândul frumos de a trezi în sufletele îmbătate de nebunia modei, dragostea pentru frumosul nostru port săcelenesc.

Peste multiplele nevoi ale timpului de față, poezia trecutului, cristalizată în costume, pe care buna stare materială a săcelenilor le-a permis să le împodobească cât mai frumos și mai armonic, — cu stăruința ce o depun animatorii și inițiatorii, va isbuti să renască și să păstreze încă mult strălucitoarele costume, specifice acestui colț de țară moacănesc.

Incercare de acest fel se mai făcuse cu câțiva ani în urmă, de către conducătorii societății, (de scurtă durată), „Episcopul Popea" lansându-se atunci și un fel de chemare și îndemn pentru portul național, cu ocazia tradiționalei sărbători Sf. Ilie, când la Săcele se făcea horă. La fel revista „Viața Săceleană" a încercat să stimuleze, tot cu ocazia unei „Sintilii" portul local. Apelul făcut atunci a avut însă prea puțin efect. Multora li se va fi părut curioasă această chemare pentru străvechiul port, socotind că felul actual de viață nu ne mai îndreptățește cu nimic la o atare revenire. Dar nici noi nu ceream acest lucru. Vroiam doar ca în anumite ocazii *„lăzile în care stau uitate în naftalină vechile costume să fie deschise, trăind o clipă cu amintirea trecutului mocănesc"*. Poate și faptul că serbarea Sintiliei coincidea cu o afluență de streini, veniți la Săcele pentru sezon, va fi făcut pe mulți și mai ales pe multe *să nu răspundă* la apelul nostru, preferând să-și expună celor cari nu ne cunoșteau, hainele croite după ultimul jurnal al „boltelor".

A fost o fericită idee, când anul trecut s'a ales ca timp pentru o serbare mocănească cu costume vechi, timpul când „lumea săceleană" și în special sexul frumos, nu avea cui face paradă cu „strae nemțești". La îndemnul pornit cu ocazia primului bal de felul acesta, Săcelenii au răspuns într'un număr la care poate nici inițiatorii nu se așteptau.

Inceputul deci făcut anul trecut a prins. Atmosfera intimă mocănească, vioiciunea jocurilor aproape uitate, precum și frumusețea costumelor, a impresionat frumos pe cei ce au luat parte la serbare. Ansamblul pitoresc al costumelor ce se aseamănă cu al Domnițelor din Bizanț, ne-a dus cu gândul cu zeci de ani înapoi, când în locul atmosferei mohorâte de azi, la Săcele, pulsa o viață românească mai veselă, când huiau codri de chiotele ciobanilor, când răsunau văile de tălăngile herghelilor și numeroaselor turme de oi, iar seara ultimile pâlpâiri ale focului dela stână se stingeau în melodia unei doine.

Reușita balului mocănesc din anul trecut a fost pentru mulți un îndemn de a se alătura cu căldură la această frumoasă manifestare, creindu-se astfel un fel de tradiție, căci și în acest an — în seara zilei de 6 Ianuarie — ni s'a dat ocazie să petrecem câteva clipe în acea atmosferă sănătoasă de înfrățire săcelenească.

Un cor condus de Dl *Florin Pană* a executat mai multe bucăți muzicale, iar Dra. *Marieta Bodianu* și D-nii: Gică Roșculeț, Ion Tocitu, Mitică Peteu și Ion Olteanu au declamat din diferiți scriitori români

după care Dl prof. *Dr. V. Jinga* a mulțumit publicului pentru concursul dat, arătând în câteva cuvinte rostul acestei serbări.

Din inițiativa organizatorilor, în acest an s'au dat și 2 premii pentru cele mai frumoase costume femeești. Un juriu format din *D-na M. Jarca, Dra A. Popea și D-nii V. Jinga, Gh Dragoș, V. Tudoran și Al. Stroe-Militaru*, au avut delicata misiune de a se pronunța asupra costumelor cari urmau să fie premiate. Au fost premiate costumele D-nei *Maria Peteu* — mocancă îmbrobodită — și al D-rei *Asineta Solomon*, cărora Dl *Victor Tudoran* le-a înmânat, în aplauzele asistenței, premiile acordate.

O impresie frumoasă a făcut și dl. *Radu Rădu-leanu*, care a stârnit admirația tuturora prin costumul vechiu mocănesc care se îmbina de minune cu figura D-sale „gaburoasă"

Alături de multiplele înfăptuiri frumoase aici la Săcele, eșite din dragostea pe care neobosiții inițiatori ai serbărei aceștia o poartă satelor noastre, ne face să ne bucurăm de începutul făcut.

Al. Stroe-Militaru.

Intre sport și cultură.

II.

Incet, încet, sportul s'a impus și a recrutat aderenți activi și admiratori — competenți sau ignoranți — cari nu urmăresc decât un singur scop: permanentizarea prestigiului unei activități sportive, deocamdată în fașe.

Frumoasă acțiune constructivă a tinerilor copleșiți de importanța misiunei lor sportive. Generația unui secol de ample aspirații trebuie să învingă, trebue să cucerească culmile neatinse de predecesorii săi.

Dar, se impune mai multă moderație. Ca orice acțiune dusă la extrem, s'ar putea poticni în uzură prematură, vitalitatea scade, fără posibilitate de reabilitare.

Dorința de emancipare a omului civilizat nu trebuie să îmbrățișeze exclusiv exchibițiile sportive. Nu precizia unei lovituri în pântecul balonului, va determina capacitatea intelectuală a jucătorului. Și dacă astăzi trăim eminamente epoca sportului care a depășit limitele așteptărilor și a devenit prin excelență o chestiune la ordinea zilei, nu trebue să neglijăm celălalt factor principal al vieții: educația spiritului.

Să nu uităm că sportul este un accident al timpului nostru și ca orice accident de natura acestuia, poate fi de scurtă, sau lungă durată. Sportmanii de ieri se vor găsi dezorientați la răspântia zilei de mâine și conștienți de zădărnicia efortului fizic din trecut, vor rămânea consternați înaintea mușchilor puternici, dar inactivi la regenerarea materiei cenușii.

Sportul pregătește luciditatea minții, dar nealimentată cu lectură, nu va produce nici cât cel mai umil mușchi.

Să ne îndreptăm cugetul și sufletul spre orizontul binefăcător al studiului și activitatea desfășurată în plenitudinea naturii, să fie cel mai puternic stimulent al recreierei minții.

Am uitat rostul „caselor de cetire" și spiritualitatea locală am transformat-o într'o expoziție de de trupuri virile.

Altă dată cele două „Case de Citire" se deschideau prietenoase, de două, trei ori pe săptămână, punând la dispoziția lectorului tot felul de cărți și reviste instructive, cari, astăzi, spre rușinea noastră, zac răvășite în dulapuri prăfuite și hermetic închise.

Casa de Citire „Isvorul", în loc să fie un izvor de cultură obştească, subvenţionează neîncetat cu sume considerabile, Sportul-Moloch, iar biblioteca sărăcăcioasă este tratată cu cea mai regretabilă indiferenţă. Dece această totală dezinteresare?

Când generaţia tinerilor intelectuali, se străduieşte pe toate căile, să evidenţieze apologia vieţii săcelene, cu ce vor putea justifica exactitatea afirmaţiunilor lor?

Casa de Citire „Săceleana" suferă de aceiaşi meteahnă.

Acele câteva mii de volume înghesuite în dulapuri vor rămânea pecetluite sub lacăt şi se vor transmite posterităţii ca moaşte ale vremurilor memorabile.

Organizatorii responsabili sunt conştienţi de menirea Caselor de Citire; dece nu iau măsuri de îndreptare?

Studiaţi repertoriul noilor cărţi apărute: conţine cele mai frumoase şi instructive volume, scrise într'o perfectă limbă românească şi cu mult gust literal. La sat, mai mult ca ori unde, se simte necesitatea unei îndrumări conştiente din partea organizatorilor.

Din moment ce bibliotecile sunt închise—unica mângâiere a lectorului dornic de ştiinţă pură, dar sărac—se vede pus în situaţie incomodă de aş procura singuri cărţile dela colegii din sat, sau aiurea, şi nu întodeauna reuşeşte să citească adevăratele cărţi folositoare. Gustul literal se creiază, nu se împrumută dela individ la individ.

In modul acesta se anarhizează spiritele, înclinând pe panta primejdioasă a romanelor senzaţionale, fade şi pernicioase sufletelor dezorientate.

Nu de mult timp au circulat cele mai neserioase versiuni asupra moralităţei Caselor de Citire.

Bârfitorii au născocit cele mai necuviincioase calificative. La protestul oamenilor conştienţi, s'a ripostat cu ironii şi răutăţii.

Oare din cauza acestor presiuni absurde Casele de Citire se bucură de o aşa infimă popularitate?

Atunci cum se explică absolutismul şi seriozitatea mocanului Săcelean, care interzice copilului său să păşească pragul Caselor de Citire unde şi-ar putea asimila cunoştinţe folositoare din slovă scrisă şi tolerează fetelor să asiste la matchuri de futbol, unde se desfăşoară sub privirile admiratoarelor pudice şi inocente, cel mai decoltat spectacol.

Anghel Conduleţ.

DEBUT

Melancolie.

Soarele, ca un tăciune aproape stins,
In marea de sânge stă gata să moară;
Şi'n linia zării colorată în mov,
Umbrele nopţii albastre coboară.

Cu casele-i tăcute.... satul
Pare-un ţintirim lipsit de epitafuri,
In care notele tăcerii
Sunt prinse lin de fonografuri.

Sub bolta eternităţii moarte
Luna plânge amintiri la ferestre....
Şi sufletul stingher, vrea să mă poarte
Prin ale lumii suferinţi terestre.

Ion Moisiu.

Braşovul, oraşul

Prin poziţia sa naturală, cu legături rapide de comunicaţie cu Capitala şi restul ţării, cu privelişti de iarnă neîntrecute de vre-un oraş din ţară, privelişti ce încântă ochiul şi desfată sufletul, Braşovul pare înfipt anume în milocul României, pentru a servi ca singurul centru organizat, unde sportul skyului şi al săniuţei se bucură de cea mai mare cinste.

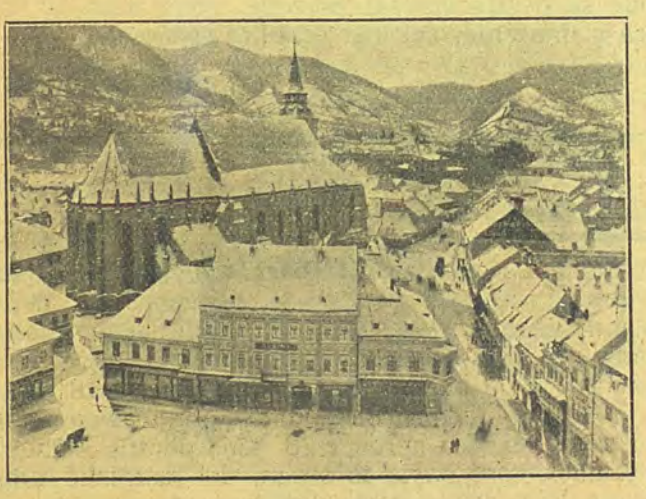
Dacă mai ţinem seama şi de faptul că autoritatea sportivă şi-a dat mâna cu reprezentanţii oficiali ai municipiului, pentru a conlucra prieteneşte la ridicarea sportivă a oraşului, nu ne mai miră de loc îmbunătăţirile aduse şi multiplele realizări de interes sportiv, efectuate în ultimul timp.

Dl Const. Dumitrescu-Pârvu
preşedintele
Comisiei Climatice
a Municipiului.

Municipiul Braşov are o Comisie Climatică foarte activă, care se compune din Dl av. *Const. Dumitrescu-Pârvu* ca preşedinte, distinsul profesor *Iuliu Moldovan* ca secretar, *Aurel Precup* ca vicepreşedinte, iar între membrii găsim pe harnicul sportiv inginer *Bujor Măzgăreanu*, Consilier de curte *Diaconescu* preşedintele Turing Clubului Român suc. Braşov şi alţii.

Pentru a contribui la propagarea în massă a sporturilor de iarnă, Comisia Climatică a luat măsuri menite a transforma Braşovul şi Poiana Braşovului, venind astfel în ajutorul amatorilor de sporturi de zăpadă. S'a obţinut astfel reduceri importante la cel mai mare hotel din oraş şi la cele mai însemnate restaurante. S'a aprobat cumpărarea unei noui autoşenile moderne — automobil pentru zăpadă — pentru transportarea publicului din oraş la Poiană şi retur, de mai multe ori pe zi. S'au angajat 8 lucrători pe timp de 20 zile, pentru întreţinerea

Braşovul iarna. Foto: Netoliczka-Braşov.

pantei de slalom dela Poiană cât şi pentru repararea pârtiilor de sky dela Pietriş şi Stejeriş şi a podurilor şi drumului ce duce la Poiană.

Deasemenea se studiază reglementarea construirii vilelor în Poiană şi pe Valea Timişului, atât din punct de vedere technic cât şi estetic.

Aceste hotărâri au găsit un cald şi convins susţinător in persoana dlui preşedinte al Comisiei

sporturilor de iarnă.

şi primar al municipiului, Dl *Constantin Dumitrescu-Pârvu.*

Este necesar, credem — după ce-am arătat străduinţele Comisiei Climatice — să vorbim şi despre locurile unde se poate practica sportul cu skyul, cu săniuţa şi chiar cu bobul.

Braşovul şi „Poiana" de subt poala Postovarului, oferă, amatorilor sportivi, terenuri minunate.

Braşovul, pe lângă pantele din apropierea imediată a oraşului, accesibile atât începătorilor cât şi celor mai înaintaţi, posedă chiar în centrul său, terenul de săniuş şi sky, numit *„Livada Poştei"*.

Un atù în plus pentru ca Braşovul să fie aşezat în fruntea staţiunilor de iarnă, este avantajul de-a putea oferi o găzduire confortabilă, ieftină şi cu toate posibilităţile de amuzament.

Poiana Braşovului se găseşte situată la o depărtare de 4 km. de oraş, având o altitudine de 1028 metri deasupra nivelului mării, cu o climă admirabilă, ferită de crivăţ, bătută de soare din belşug, plină de viaţă sportivă şi imbibată cu aer ozonat. Posedă numeroase *pante* cu înclinaţie diferită — pentru ori ce fel de skyor — apoi o minunată *trambulină* şi unică — în ţară — pentru sărituri cu skyul, precum şi un excelent teren de *slalom*, care

Postovarul iarna. Foto: Netoliczka-Braşov.

oferă posibilitatea spectatorilor, să urmărească această probă de technică adevărată şi curaj sportiv, dela început şi până la sfârşit.

Avem deasemenea o obligaţie serioasă, de-a aminti aici, impresionantă realizare, care se numeşte *„Pârtia familiară"*. Incepând după muntele Postovarul (1804 m.), atinge *Poiana Braşovului* cu o diferenţă de nivel de 800 m. iar din Poiană duce în oraş peste Stejeriş în Livada Poştei, cu o nouă diferenţă de nivel de 400 m. O astfel de pârtie uimitor de lungă — cca. 14 km. — nu mai posedă nici o staţiune de iarnă din ţară. Deci, aproximativ 85 m. înclinaţie la fiecare km. străbătut cu skyul.

Din Poiana Braşovului, porneşte o pantă în serpentine de aproape 3 km. pentru amatorii de săniuţe, care pantă te scoate în marginea oraşului.

Din cauza terenului favorabil ce îl posedă, Poiana Braşovului găzduieşte în fiecare an, o parte din interesantele probe ale campionatului naţional de skyuri. Astfel, în iarna aceasta, pentru campionatul 1935, s'au disputat la Braşov, — respective la Poiană — următoarele probe de campionat: Cursa de 8 şi 18 km. *fond,* pentru juniori şi seniori; proba de slalom-coborâre; cât şi proba de sărituri la trambulină.

Pentru turiştii convinşi, cu dragostea de natură şi de aer liber în suflet, cât şi pentru sportivii dornici de-a hoinări pe 'ntinsul omătului proaspăt, casele

de adăpost de pe munţii *Postovarului* (1804 m.) şi *Piatra-Mare* (1844 m.), se oferă prietenoase şi ieftine, iar drumurile bine marcate şi uşor accesibile pot fi străbătute cu drag şi pe nesimţite.

Pentru îndrumarea amatorilor începători, cari vor să practice sportul skyului, Primăria Municipiului Braşov, a înfiinţat o secţie de educaţie fizică.

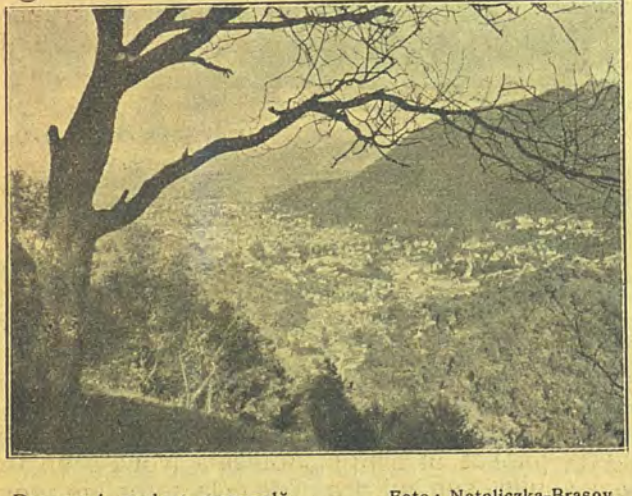
Poiana văzută după Postovarul. Foto: Netoliczka-Braşov.

Secţia de Educaţie Fizică a Municipiului e pusă sub direcţia Dlui profesor *Iuliu Moldovan*, un sportiv convins şi un bun cunoscător al skyului. Această secţie va preda cursuri, având ca director pe Dl. Iuliu Moldovan, iar ca instructori, skyori diplomaţi de federaţia de sky.

Inscrierile se pot face pe timp de 7, 15 sau 30 zile, cu sau fără întreţinere completă.

In sezonul de iarnă, Braşovul se bucură de reducere pe C. F. R.

Informaţiuni în legătură cu aceste cursuri, se pot obţine la *Secţia de Educaţie Fizică a Municipiului Braşov*. (Telefon 7—90 Braşov.)

Braşovul, vedere generală. Foto: Netoliczka-Braşov.

După cum vedem, unde bunăvoinţa şi priceperea îşi dau mâna, realizările utile aduc: desvoltarea industriei, prosperarea comerţului şi totdeodată o bună stare generală.

Vizitatorul curios va rămâne multă vreme impresionat, de contrastul izbitor dintre albul curat al zăpezii şi zidurile înnegrite de vremuri ale locuinţelor mari şi cu ferestrele ascunse parcă de privirea curioşilor.

Aşa este Braşovul iarna. Un oraş din basme, în care predomină, scheletele copacilor după Tâmpa văduviţi de frunze; albul omătului nepătat de pe case şi Biserica Neagră cu pereţii masivi şi tuciurii, ce privesc curioşi la nouii vizitatori.

Braşovul pare un oraş zugrăvit cu cărbune pe albul orbitor al zăpezii. **Victor Ion Critu.**

Ce ne scriu abonaţii norocoşi.

Cum era şi de aşteptat, premiile anuale ale revistei noastre, au produs o adevărată uimire în rândurile cititorilor, prietenilor şi mai ales în cele ale abonaţilor noştri, cari au putut astfel să se convingă de bunele noastre intenţii, realizate de multe ori cu sacrificii materiale mari.

Faţă de bucuria şi mulţumirile exprimate, afirmăm că vom căuta să le continuăm şi anul acesta însă cu o condiţie şi anume, că şi cititorii să-şi achite abonamentul, într'un număr cât mai mare. Astfel ne vor da posibilitatea de a oferi premii cu mult mai valoroase.

In numărul de faţă reproducem scrisoarea primită dela d-ra *Tanţy R. Frăţilă*, care a câştigat *premiul I.*, constatător din romanul lui Victor Ion Popa: *„Velerim şi Veler Doamne“*, unul din cele mai bune romane de atmosferă românească, apărute în ultimul timp.

Domnule Tudoran,

„Numărul ultim al „Plaiuri-lor Săcelene“ a avut prilejul să-mi facă cunoscută îmbucurătoarea veste de a fi numărată printre norocoşii câştigători, pentru ca puţin timp apoi, sosirea volumului să-mi confirme realitatea.

Mi-a făcut nespusă plăcere acest dar şi iată dece: mai întâi fiind un obiect pentru care am o slăbiciune — cartea —, apoi fiind un câştig norocos la începutul anului, deci un porte-bonheur şi în sfârşit, prin aceia că volumul îmi va fi o amintire preţioasă a Săcelelor, locuri dragi, unde mi-am petrecut atâtea vacanţe, ca elevă şi studentă.

Ţin ca, odată cu încheierea primului an de activitate a D-voastră cât şi a colaboratorilor, să vă felicit pentru munca depusă cu atâta căldură, cu atâta optimism, dar şi cu atâtea riscuri — cât şi pentru ideea de răspândire a cărţii româneşti, a minunatei alegeri a operilor şi autorilor.

Vă doresc, pe anul 1935, putere de a perseverà în idealul cu care aţi pornit şi izbândă frumoasă“.

Bucureşti, 15 Ian. 1935.

Constanţa R. Frăţilă.

Din lipsă de spaţiu, vom publica în numerile viitoare şi răspunsul celorlalţi câştigători, cari şi-au exprimat bucuria faţă de intenţia noastră.

Redacţia.

NOTE

* Colaboratorul nostru, Dl. Prof. *Dr. Gheorghe Dragoş*, publică în ziarul „România Nouă“, un interesant studiu, sub rubrica „Din cele apropiate vremi“ despre „KEMAL ATATURK“.

* Dl. *Nicolae G. Moisiu*, iscăleşte în „Brasovul literar“ anul IV. No. 21—22, o simpatică şi bună traducere din poetul săcelean Daniel Tóthpál, întitulată: *„Seară de vară, cadavrul şi crucea de lemn“*.

* Cercul revistei noastre speră în aranjarea unui ciclu de conferinţe cu caracter săcelean, ce se vor ţine în postul paştelui şi în care ciclu vor vorbi d-nii: Victor Jinga, Gheorghe Dragoş, Ionel Tăraş, Al. Stroe-Militaru, Victor Tudoran şi alţii.

* De asemenea se frământă ideea unui cenaclu literar, cu concursul mânuitorilor de condee din regiunea Săcelelor.

Pro și Contra.

■ Prietenului literar, dela granița de vest a Țării, care și-a mărturisit sincer părerea despre revista noastră, în ultimul număr al minunatei reviste arădene, — am numit „*Hotarul*“ — îi suntem datori o explicație și anume:

D-l Victor Tudoran a scris despre gândul și promisiunea Ministrului Școalelor, făcută la Săcele, referitor la „Căminul Cetății Universitare“, iar nici de cum că „vrea musai“ să fie la Satulung. Totuși își permite a continua să creadă în cuvântul Excelenței-Sale, iar Dv. d-le *Marcel Olinescu,* vă oferă găzduire pentru o zi de vară, când vă veți convinge personal, că Săcele pot fi alese pentru un astfel de cămin.

■ Un domn „scriitor“, deșirat ca o clopotniță, cu o pălărie cât roata unui car roman, — care-i acoperă privirile — poate din această cauză e miop — literar înțeleg, — nu a putut vedea că 'n numărul nostru festiv (Nr. 12), majoritatea articolelor au la 'nceput clișeul celor ce le semnează. Și-atunci a strecurat o răutate, la adresa autorului, în revista „literară“?! „Frize“.

Dar frunzărind rândurile tipărite ale „Frize“-lor, am găsit câteva „perle“ literare. Acest domn scrie: „*Dar asta este altă mâncare de pește*“. sau „*necinstit și de rea credință*“, etc.

■ Rubrica „*Note*“ din „Frize“ An. II. No. 1, nefiind semnată, — se vede că autorul are foarte mult curaj — este scrisă de redactorul prim *Nicolae Cantonieru*, deoarece așa reese din fraza: „*Este drept că i-am trimis manuscrisul nuvelei „Oameni“, încurajat de laudele ce mi-a adus în „Azi“ (Nr. 4), etc... etc.* și după ce-l înjură ordinar, pe „bivolul dunărean* *Zaharia Stancu* precum și pe *Septimiu Bucur*, care a uitat să-l amintească în rândurile *marilor* prozatori ardeleni, scrie: „*de ce printre prozatorii ardeleni nu e trecut și acest Nicolae Cantonieru, scriitor de observații atente (?) și umanitate caldă (?), mai presus de toate?*“, și care are o carte mucegăită prin rafturi, complectăm noi: Chiar dacă ni s'ar aduce scuza că aceste rânduri ar fi fost scrise de Chirnoagă sau Baciu, ne dovedește spiritul de gașcă al „Frize“-lor.

■ D-l Zaharia Stancu e rugat să se păzească de cățeii „Frizelor“, cari au început să mârâie nemulțumiți. Vezi ce făcuși domnule Stancu, dacă nu i-ai publicat nuvela.

■ Cât privește seriozitatea revistei literare „Frize“, iată o confirmare din aceiași rubrică „*Note*“ în care se scrie: „*Cei pe care i-am cunoscut și solicitat nu ne-au dat atenție.*“ Fapt sigur deci, că nu meritați *atenția* prietenilor. Și-atunci ce vor zice străinii? **Victor Ion Critu.**

Administrative.

⊙ Revista noastră se poate cumpăra cu numărul la librăriile mai mari din următoarele orașe: *București, Brăila, Brașov, Buzău, Călărași, Cernăuți, Chișinău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Hârșova, Iași, Medgidia, Oradea, Ploești, Sibiu, Timișoara.*

⊙ Orice sumă care a fost plătită pentru revista noastră, prietenilor, corespondenților sau colaboratorilor noștri, pentru care nu s'a primit chitanță stampilată și iscălită de d-l *Victor Tudoran* ori administratorul nostru d-l *Mihai I. Tepșan* sau nu a apărut în revistă numele respectivului abonat, *înseamnă că suma nu a ajuns la destinație.*

Rugăm pe cei în cauză să ne anunțe orice plată efectuată, fie pentru abonament, fie pentru sprijin. **„plaiuri săcelene“.**

Colțul Administrației.

Intr'un număr din revista noastră am scris: *„Anunțăm pe această cale, că permitem controlul oricui în contabilitatea revistei noastre, pentru a se convinge de idealismul nostru“.*

Astăzi suntem în măsură să publicăm *„Bilanțul“ și „Contul de Profit iș Pierdere“*, încheiate per 31 Decemvrie 1934, din care se poate vedea felul în care am lucrat, în primul an de existență al revistei.

Revista „PLAIURI SĂCELENE“ Satulung.

BILANȚ

ACTIV încheiat la 31 Decemvrie 1934. **PASIV**

Cassa, numerar . .	538.—	Capital	5.000.—
Clișee	888.—	Creditori . . .	600.—
Materiale	785.—	Profit & Pierdere	1.464.—
Editura Revistei . .	1.388.—		
Debitori	300.—		
Imprum. Inzestrării .	865.—		
Bibliotecă	300.—		
Abonamente 1934. .	2.000.—		
	7.064.—		7.064.—

CONTUL DE PROFIT & PIERDERE

DEBIT încheiat la 31 Decemvrie 1934. **CREDIT**

Cheltueli Generale .	3.262.—	Abonamente . .	3.588.—
Gratuități, Schimburi etc.	1.244.—	Serbări	2.537.—
		Donații	385.—
Amortismente la conturile: Clișee, Materiale, Editura Revistei, etc. . . .	1.540.—	Subvenții . . .	1.000.—
Beneficiu net . . .	1.464.—		
	7.510.—		7.510.—

Redactor:
ss. *Victor Tudoran*
contabil autorizat.

Secretar de redacție:
ss. *Ioan G. Tocitu*
contabil.

Administrator:
ss. *Mihai I. Tepșan.*

Așteptăm cuvântul cititorilor competenți, în privința felului cum am înțeles să lucrăm, desigur numai în cazul când au să ne spuie ceva, care ne-ar putea fi de folos în viitor.

„Plaiuri Săcelene“.

Corespondenții noștri.

Pentru anul 1935, confirmăm, în calitate de *corespondenți-incasatori,* pentru orașele mai jos specificate, pe săcelenii cari ne-au oferit bunăvoința lor în a ne ajuta prietenește.

La prezentare, li se vor cere carnetele de corespondenți, stampilate și cu fotografie.

Anulările de corespondenți, se vor comunica prin revistă.

Astfel avem pentru:

Constanța: Dl. GHEORGHE BEȘLEAGĂ,
funcționar Tribunalul *Constanța.*

Ploești: Dl. IORDACHE CIOBANU,
funcționar com. Str. Mihai Bravul 12 *Ploești.*

Câmpina: Dl. IOAN FILIP,
funcționar com. Str. C. Rosetti 7 *Câmpina.*

Buzău: Dl. IOAN CODREANU,
funcționar com. Str. Cuza Vodă 33 *Buzău.*

Administrația.

Cronica Spectacolelor.

Sărbătorile Crăciunului, prilejuiesc intelectualilor săceleni, festivaluri artistice urmate de dans, cari au atins — de multe ori chiar — niveluri de realizare, teatrală înţeleg, de cel mai autentic joc de scenă. Faptul că am făcut cândva parte din aceste grupuri de diletanţi, nu îmi permite a face o enumerare obiectivă. Deci, pentru a fi în afara bănuielilor de prietenie, am recurs la un nou sistem, dând posibilitatea actorilor să-şi spună liberi gândurile precum şi cauzele cari au contribuit la reuşita sau nereuşita piesei jucate.

Primul spectacol la format piesa „*Omul care-a văzut moartea*". Am luat deci câte-un mic interview fiecărui interpret. Intrebarea a fost: „*Căror cauze se datoreşte faptul că piesa a eşit prost?*"

Dl Valeriu Roşculeţ. Il găsesc plictisit şi cu gândurile duse, fumând liniştit. Ii pun întrebarea. Tresare, clipeşte des din ochi şi parcă voind să-şi aducă aminte zice: „*A! chestia cu piesa.... aia*"? „*Da*", fac eu! „*Atunci, scrie te rog*". *1.* „*Timpul a fost scurt. 2. Probe puţine şi neserioase: 3. Nepunctualitate şi 4 complectă desinteresare*".

Dl Dode Median (un vechiu membru) „*S'au apucat prea târziu să pregătească piesa, astfel că nu şi-au putut învăţa rolurile şi însuşi jocul de scenă*".

Dl. Marius Butu. „*Distribuire proastă — de exemplu eu „prim amorez" — lipsă de timp necesar preparării unei piese şi repetiţii aproape „de loc"!*

Dra Lenuţa Popa. Veşnic veselă, „artista" noastră mi-a mărturisit sincer gândul fără nici o ezitare: „*Fiindcă a eşit piesa prost, sunt de vină cei cari au început pregătirea numai cu 3 zile înainte de Crăciun. Al doilea, nu şi-au ştiut rolul — dar nu eu! — eu am ştiut rolul*".

Dl Florin Pană. *A ieşit prost din lipsă de repetiţii suficiente, din cauză că s'a comis greşala foarte mare, punându-se 6 sufleuri şi culmea, nu s'a auzit nici unul, precum şi lipsa de organizaţie a secţiei artistice, unde se cunoaşte plecarea unei anumite persoane*".

Dra Lenuţa Voicu. O întâlnesc pe drum foarte grăbită. „*Mă rog un minut se poate*".? „*Da*"! răspunde dânsa mirată! Aflând despre ce e vorba mi-a spus: *Fiind timpul prea scurt, nu s'a putut prepara serios piesa,* apoi zâmbind *şi poate nu suntem prea „talentaţi"*, (n. a. nu sunt de aceiaşi părere).

Dl Nicu Barbu. Il găsesc în prăvălie. Pun întrebarea. Surprins oarecum, îmi răspunde: „*trebuie să mă gândesc, pentru că... sunt foarte multe cauze*". *In primul rând lipsă de repetiţii şi de timp şi al doilea, cred că dacă Valeraş îşi da interesul mai mult, ar fi scos un rol mai bun. Şi în fine alte multe cauze, cari nu se pot spune deocamdată*".

Din lipsă de spaţiu, interview-urile luate actorilor cari au jucat „Slujbaş la stat", vor apare în numărul viitor. **Victor Tudoran.**

■■ Răspundem tuturor celor cari ne-au felicitat, pentru faptul că am demascat plagiatul comis în dauna colaboratorului nostru *Al. Stroe-Militaru*, că nu ne-am făcut decât datoria de Săceleni adevăraţi.

■■ Deasemenea menţionăm că şi în viitor vom avea aceiaşi atitudine, faţă de toţi aceşti „*scriitori*", cari dovedesc o complectă lipsă de bun simţi faţă de munca altora. **Redacţia.**

plaiuri săcelene.

INFORMAȚIUNI

Mulțumim tuturor cetitorilor cari ne-au făcut urări de prosperare și de sănătate cu ocazia sărbătorilor Crăciunului și Anului Nou.

Din parte-ne le urăm ca anul 1935 să le aducă numai succese și ii asigurăm că vom căuta să continuăm și în viitor, atitudinea de până acum precum și desbaterea tuturor problemelor de interes săcelenesc.

* Corul de colinde al Asociației populare de cultură și sport „Săceleana", sub conducerea d-lui *Florin Pană*, mergând cu tradiționalul Moș Ajun, a strâns suma de Lei 3500·— care se va întrebuința pentru cumpărarea unui aparat de radio.

* Despărțământul „Astra" Săcele, secția culturală și secția sportivă „Isvorul", au aranjat în seara zilei de 25 Decemvrie 1934 în sala „Szabo" un festival artistic urmat de dans. Programul: a) Colinde, executate de corul despărțământului, condus de d-l dir. *Nicolae Boicea*; b) Piesa de teatru „*Omul care a văzut moartea*" jucată de: *Lenuța Popa, Lenuța Voicu, Florin Pană, Valeriu Roșculeț, Nicu Barbu, Marius Butu.*

* Asociația populară de cultură și sport „Săceleana", a aranjat în ziua de 29 Decemvrie 1934 un festival artistic urmat de dans. S'a jucat comedia în 3 acte „*Slujbaș la stat*" traducere de d-na A. Maximilian. Distribuția: *Elis Conduleț, Elisabeta Teascu, Gică Roșculeț, I. Tocitu, I. Roșculeț, Fl. Pană, D. Peteu. I. Pițu, I. Bertianu, I. Olteanu.*

* In Satulung pe anul 1934, mișcarea populației a fost următoarea: nașteri 120, morți 90, căsătorii 37.

* Casa culturală din com. Baciu a organizat Duminecă 20 Ianuarie a. c.. o șezătoare culturală. A rostit cuvântul de deschidere preotul *Victor Marin* după care au conferențiat d-nii: dr. *I. Laticu* despre: „Indrumări noui pentru tineret" și dr. *M. Suciu Sibianu* despre: „Digestia și respirația omului". Complectarea s'a făcut cu un program artistic executat de tineretul din Baciu sub supravegherea înv. dir. Valer Munteanu.

* „Casa de Citire" din Turcheș a dat o serbare în sala comunală din Baciu în ziua de 6 Ianuarie 1935. S'a jucat comedia în 3 acte a dlui *Mușatescu* întitulată: „.....Escu", interpretată de d-rele: Florica Moldovanu, Victoriția Bărbat, Lenuța Cornea, Marioara Lupescu, Coca Moise și dnii: Ionel Despan, Mitică Mircan, Mircea Panaitescu, Nicu Chiriței, C. Dobrescu, T. Dobrescu, N. Tatam, A. Antemir, E. Băncilă, St. Nicoară și Petan.

(continuare pag. 18)

Ecouri din...

■ *Bucureşti.* Joi 24 Ianuarie 1935, ziua comemorării „Unirii Principatelor", Excelenţa-Sa Dl. *Al. Lapedatu* ministru Cultelor şi Artelor, a ţinut o impresionantă cuvântare la postul de radio-difuziune.

■ *Cluj.* Dl. Prof. Dr. *Victor Jinga*, publică în Nr. 3 al interesantei reviste „Revue de Transylvanie", un articol întitulat: *„La Transylvanie économique et la thése révizioniste hongroise"*. Articolul ocupă 24 pagini din revistă.

■ Deasemenea d-sa iscăleşte în revista bucureşteană „Acţiunea cooperatistă", articolul „Altă cooperaţie".

■ In noua revistă timişoreană de sub conducerea lui Aurel Cosma junior, Anul I. No. 1, Excelenţa-Sa Dl. *Alexandru Lapedatu*, ministrul cultelor şi artelor şi membru al Academiei Române, semnează un răscolitor articol intitulat: *„La a 40-a aniversare a osândirii memorandiştilor...."*

■ *Cluj.* In luna Ianuarie a. c. s'au împlinit 5 ani dela înfiinţarea Asociaţiei de Cultură şi Sport „EXCURSIA", ai cărei membrii sunt licenţiaţii Academiei comerciale din Cluj. Sufletul acestei asociaţii este D-l *G. Moroianu* rectorul Academiei, secondat de profesorii Gh. Dragoş şi Victor Jinga. Asociaţia a organizat în oraşele Satu-Mare, Lipova, Arad, Dej, Gherla, Turda, etc., festivaluri artistice urmate de dans. In cadrul acestor festivaluri au conferenţiat D-nii: Gh. Moroianu despre: Munca noastră românească, Victor Jinga despre: Produsele noastre, Gh. Dragoş despre: Ideea de cooperaţie, I. Evianu despre: Vânzarea în cooperaţie, etc. Anul trecut societatea a făcut o excursie în Turcia şi Grecia sub conducerea D-lui Prof. Gh. Dragoş.

INFORMAŢIUNI, (continuare).

* Vineri 1 Februarie 1935, în sala restaurantului „Median", din iniţiativa unui grup de prieteni intimi, în frunte cu *Prof. Ionel Tăraş, Avocat Gheorghe Median, Ghiţă Şeitan. etc.*, s'a organizat un banchet, în onoarea Dlui *Traian Butu*, cu ocazia instalării sale ca notar al comunei Satulung. Au participat următorii săceleni: Eugen Zehan, ing. silvic; Ion Aldea, primarul comunei Satulung; Ionel Tăraş, dir.; Ştefan Iacob, dir. gimn.; Ion Barbu, com.; Nicolae Sperchez, înv.; Ion Sulică, prim. com. Baciu; Ion Gologan, avocat; Gheorghe Median, avocat; Ştefan Guiu, agronom; Alexandrescu Ion, com.; Ciupală Ică, funcţ.; Ion Aldea, ind.; Nicolae Jinga, com.; Radu Răduleanu, com.; Nicu Boicea, inv.-dir.; Gheorghe Catona, notar II; Ghiţă Şeitan, funcţ.; Ion Bucurenciu, Ion Cofei, Ion Clinciu, consilieri comunali; Ghiţă Pasăre, propr.; Aldea Coltofeanu, croitor; Costică Preotu, funcţ.; şi Dl med. veterin.; Ion Bertianu, croitor; Nae Sasu, funcţ.; Dode Median, funcţ.; Matei Roşculeţ, funcţ.; Ghiţă Clinciu, func.; Nicu Barbu, com.; Valeriu Sperchez, funcţ.; Victor şi Aurel Secăreanu, func.; Al. Stroe-Militaru funcţ., şi Victor Tudoran, funcţionar.

* In ziua de 24 Ianuarie a. c. în comuna Baciu a luat fiinţă o secţie a „Ligii Antirevizioniste" sub preşedenţia preotului Victor Marin.

* Colaboratorul nostru D-l Nichita C. Bucurescu a fost mutat la circ. Codlea în calitate de controlor fiscal, iar la Satulung a venit D-l Gh. Enescu dela circ. Bran.

* Oficiul poştal din Turcheş a fost mutat în localul Grădinei de copii No. 1, care este proprietatea comunei.

* Preotul *Daniil Purcăroiu*, preşedintele „Casei de Citire" din Turcheş, a dimisionat din această calitate în urma unor diferende ivite. Postul de preşedinte va fi girat de dl căpitan *Chiriţescu*, vicepreşedinte.

ABONAȚII NOȘTRI: *)

dela 15. XII. 1934 până la 25. I. 1935.

	Abonat pe anul 1934	1935
Gh. Cocârtă, agricultor Siliștea Constanța	30	—
Gh. T. Kirileanu, Piatra-Neamț	30	—
Gheorghe Clinciu, funcționar Brașov	30	—
Maria Costea, profesoară Satulung	30	—
Nicolae Capră, funcționar Satulung	30	—
Ioan Berteanu, proprietar Satulung	30	30
Costică Teodorescu, comerciant Ploești	30	—
Ioan Schiau, proprietar Satulung	30	—
Costică Tăraș, comerciant Urlați	30	—
Zârnescu Ioan, proprietar Baciu	30	—
Romeo Constantinescu, student Satulung	—	25
Munteanu Nicolae, funcț. ind. Bușteni	—	30
Dumitru Comșa, funcționar Satulung	—	30
Radu Păltânea, proprietar Satulung	—	30
Ioan Jinga, propr. Straja Constanța	—	40
Radu Aldea, Locotenent Sibiu	—	40
Ioan Barbu, comerciant Satulung	50	—
Oancea Nicolae, director Turcheș	50	—
Victoria Tocitu, învățătoare Satulung	50	—
Vasile Stan, proprietar Constanța	50	—
Manea Carpin, proprietar Satulung	50	—
Frățilă Ioan, student Buzău	50	—
Gheorghe Beșleagă, com. Treistia Buzău	50	—
Drăghia Danilă, plut. maj. Brașov	50	—
Mitică Peteu, com. Vălenii de Munte	50	—
Ionel Șipoș, contabil Satulung	50	—
Ioan Ciupală, funcț. part. Buzău	50	—
Ioan Codreanu, funcț part. Buzău	50	—
Nicolae Munteanu, contabil C.F.R. Brașov	60	—
Vasile Ionescu, contabil Brașov	60	—
Ioan Bratu, comerciant Galați	60	—
Ioan Odor, funcționar Brașov	60	—
Ioan Roșculeț, plut. pomp. Reni	80	—
Nicolae Sperchez, învățător Satulung	100	—
Ovidiu Țiței, inginer chimist Dâmbovița	100	—
Horică Moțoiu, funcționar Constanța	100	—
Vasile Filip, comerciant Câmpina	100	—
Gheorghe Catona, notar II. Satulung	100	—
Nicolae Brănduș, funcționar Brașov	100	—
Costică Paraipan, agric. Constanța	100	—
Onoriu Corfariu, comerciant Cernatu	100	—
Dumitru Beloiu, comerciant Constanța	100	—
Nicolae D. Peneș, proprietar Medgidia	100	—
Cornel Voicu, avocat Brașov	100	—
Nichita C. Bucurescu, controlor Cernatu	—	100
Mircea Pantu, proprietar București	—	100
Silvia Pană, proprietară Buzău	100	—
Gheorghe Dragoș, prof. Cluj	—	200
Vasile Bertianu, director București	250	—
Aflon Popovici, director București	250	—
Nicolae R. Colceag, profesor Satulung	—	500
Camera de Comerț și Industrie Brașov	—	1000

*) Abonații sunt trecuți în fiecare categorie în ordinea în care au plătit abonamentul. Mulțumim tuturor celor cari ne-au achitat abonamentul, deoarece ne-au dovedit că acțiunea noastră este necesară, încurajându-ne pe drumul ce-am pornit.

Abonamentul pe anul 1934 este:

pentru particulari, anual . . . . . Lei 30
pt. preoți, prof., învățători și comercianți, anual „ 50
pt. instituții și abonamente de sprijin, anual „ 100

Abonamentul pe anul 1935 este:

pentru particulari . . . . . Lei 50 anual
pentru abonamente de sprijin dela . „ 100 anual
pentru instituții și autorități . . . „ 200 anual

Am primit la redacție:

dela 15. XII. 1934. până la 31. I. 1935.

Cărți:

„*Pământul cere sânge*“ de Nicolae al Lupului, Biblioteca „Pământ și suflet oltenesc“, Craiova.

„*Cosmos sau Cântarea Stelelor*“ de Cleant Spirescu. Editură proprie, București.

„*Darea de seamă* asupra activității Camerei de Comerț și Industrie din Brașov“ întocmită de Dl. Dr. N. G. V. Gologan prim-secretar, Brașov.

Reviste:

„*Astralis*“, An. III. No. 11. An. IV. No. 1. Craiova „*Bărăganul*“, An. V. No. 1. București. „*Brașovul literar*“, An. IV. No. 21—22. Brașov. „*Catedra*“, An. VIII. No. 5—6. Galați. „*Clasa IV. B.*“, An. III. No. 9—10. Cluj. „*Crainicul Cetății*“, An. II. No. 5—6 Suceava. „*Cruciada Românismului*“, An. I. No. 5, 6, 7, 8, 9, 10, Director: Mihail Stelescu, București. „*Curentul activ*“, An. II. No. 3—4, Cluj. „*Freamătul Literar*“, An. II No. 6—9, Siret (Bucovina). „*Gazeta Cărților*“, An. IV. No. 9—10, Ploești. „*Hotarul*“, An. II. No. 3, Arad. „*Idei încrucișate*“, An. I. No. 4, Silistra. „*Izvorașul*“, An. XIII. No. 10, 11—12 An. XIV. No. 1. Bistrița—Mehedinți. „*Litere*“, An. III, No. 16, București. „*Lumina*“, An. II. No. 12, Silistra. „*Munca Literară*“, An. II. No. 18. București. „*Neamul Românesc*“, An. XXII. No. 24, An. XXIII. No. 1, 2, 3. București. „*Orientări*“, An. III. No. 13. Moinești—Bacău. „*Parlamentul Românesc*“, An. V. No. 157, 160, 161, București. „*Prahova*“, An. I. No. 4, An. II. No. 5. Ploești. „*Progres și Cultură*“, An. III. No. 1. Tg.-Mureș. „*Prometeu*“, An. I. No. 7—8, Brașov. „*România Eroică*“, An. XV. No. 11—12, București. „*Sănătatea*“, An. XXXIV. No. 11, București. „*Satul*“, An. V. No. 50. București. „*Societatea de Mâine*“, An. XI. No. 12. București. „*Stâna*“, An. I. No. 10. Poiana-Sibiului. „*Teleormanul*“, An. I. No. 2. Turnu-Măgurele. „*Tinerimea Română*“, An. LIII. No. 3, 4. București. „*Viața Literară*“, An. IX. No. 165, 166. București. „*Voiaj 1934*“, An. II. No. 18. București.

Ziare:

„*Acțiunea Buzăului*“, Buzău. „*Apărarea Națională*“, București. „*Ardealul*“, Brașov. „*Atacul*“, Focșani. „*Biruința*“, Călărași. „*Drapelul Nostru*“, București. „*Foaia Plugarului*“, Constanța. „*Gazeta Ciucului*“, Gheorgheni. „*Gazeta Noastră*“, Turnu-Măgurele. „*Gazeta Transilvaniei*“, Brașov. „*Gorjanul*“, Târgu-Jiu. „*Ideea Națională*“, Buzău. „*Marea Noastră*“, Constanța. „*Neamul Nostru*“, Sft.-Gheorghe, „*Observatorul*“, Dorohoiu. „*Ogorul*“, București. „*Pământul*“, Călărași. „*Plugarul*“, Brăila. „*Porunca Vremii*“, București. „*Presa*“, Pitești. „*Racheta*“, Turnu-Măgurele. „*România Nouă*“, Director Zaharia Boilă Cluj. „*Steaua Transilvaniei*“, București. „*Timpul*“, Cernăuți. „*Tinerimea Patriotică*“, București.

Streine:

„*Wegetarische Presse*“, Dresda (Germania).

„*Viața Nouă*“, Gazetă Politică, Detroit. Mich. (Statele Unite).